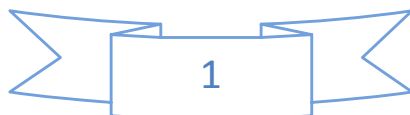

ҶУРА ҲОШИМӢ

КУЛЧА ЧАРО
ШИРИН АСТ?

КУЛЧА ЧАРО ШИРИН АСТ?

Бай-бай, чӣ мазза дорад?

Ин кулча ҷазза дорад?

Ё аз мавиз бошад,

К-ин сон лазиз бошад?

Ҳай, таъми нағз дорад,

Ин балки мағз дорад?!

Ё рӯғанаш, ки зард аст,

Ин сон бамазза кардаст?

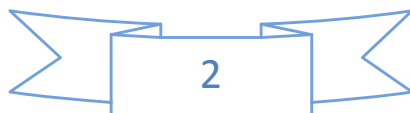
Ё ордаш, ки аълост,

Дар коми кас чу ҳалвост?

Сир ё ки дар хамир аст? –

Шӯридае зи шир аст?

Рангаш чӣ сон банур аст?!

Гап ё ки дар танӯр аст?

Бӯяш чӣ? Касмапурс аст!

Ё ҳезумаш зи бурс аст?

Мондаст аловмонаш

Ё аз алови чонош?

Ин ҳусни кулча аз чист? –

Бинаш, ки кулчапаз кист?!

ПАЗМОНӢ

Тозам, тозам, боло тозам,

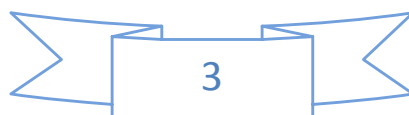
Ҷамчун боди саҳро тозам.

Бар ҳавлии бобо тозам,

Бар дидори момо тозам.

Хонам, хонам, шодон хонам,

Гаҳ мушкил, гаҳ осон хонам.

Гар ин хонам ё он хонам,
Аз аввал то поён хонам.

Паррам, паррам, чандон паррам,
То бар авчи кайҳон паррам.
Гар то моҳи тобон паррам,
Пас то хуршед осон паррам.

Оям, оям, тозон оям,
Бо сар, бо дил, бо ҷон оям.
Хандон оям, гирён оям,
Модарҷонро пазмон оям!

АНДЕША

Ногаҳ дар ошхона
Афтид коса аз даст...
Хандид бахтам оё? –
Афтиду лек нашкаст!

Хандид модари ҷон,

Бурд ӯ ба китфи ман даст.
Гуфт: – Ин нишони хубист,
Хайрият ин ки нашкаст!

Бардоштам, дигар бор
Афтид коса аз даст...
Баръакс шуд магар кор? –
Ин дафъа коса бишкаст!

Модар ҳамон ба ханда
Афшонд сӯйи он даст.
Гуфт: – Ин нишони хубист,
Хайрият ин, ки бишкаст!

Байни бадиву хубӣ
Ҳад ҳаст? Ё ки ҳад нест?
Ин ҳар ду хуб бошад,
Бад ҳаст? Ё ки бад нест?

ОИНАИ КИРДОР

Дар хам-хами пешонӣ

Аз чист дуто дида? –

Фарқи раҳу чаҳ тонӣ

Бо дида ту то дида.

Дар байни ду

чашмонат

Бинӣ, ки чу ҳад

бинист:

Андозаи неку бад

Дар ғояти ҳадбинист.

Аз ду бари сар дорӣ

Ду гӯшаки ҳамчун най –

Ҳар панд, ки бишнидӣ,

То ҳалқа кунӣ дар вай.

Дар ду бари китфонат

Ду даст аз он дорӣ,

То бо ин агар гирӣ,

Бо он бидиҳӣ боре.

Дар банди миён аз он

Ду пойи равон дорӣ,

Аз худ наравӣ то боз,

Худро ба миён дорӣ.

Як дил ва забоне як

Донӣ, ки аз он бошад:

Ҳар гап ба дилат

бошад,

Онат ба забон бошад.

Майле ки ба дил дорӣ,

Амре ки ба сар дорӣ,

Оинаи кирдор аст:

Бингар, чӣ ҳунар дорӣ?!

ОЛАМ – АҶОИБ

Пеш бигардӣ равон,

Пеш ниҳӣ пой,

В-арна бимонӣ ҳамон

Дар сари як чой.

Гар нигарӣ сӯйи кас,

Кас бишиносӣ,

Гар нигарӣ сӯйи хас,
Хас бишиносӣ.

Завқ барӣ, мебарад
Завқи ту озор,
Ғусса хӯрӣ, меҳӯрад
Ғусса туро зор.

Хонда равӣ, меравӣ
Дар раҳи хониш,
Монда равӣ, меравӣ
Дар раҳи мониш.

Кор кунӣ, мешавад
Музди ту ҳосил,
Хоб равӣ, меравад
Умри ту зоил.

Ҳозир, агар ҳозирӣ,
В-арна чӣ? Ғоиб!
Ҷӯра, агар нозирӣ,
Олам – аҷоиб!

МОВУ ТУ ЯК КАСЕМ

(Барои кӯдаки парваришгоҳ)

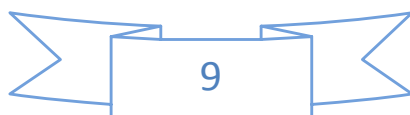
Мову ту якдилем,
Мову ту як касем,
Рӯзе ба бахти худ
Мову ту мерасем.

Ҳастем мову ту
Гулҳои як чаман,
Гулбонги як суруд,
Гулҳарфи як сухан.

Мо чун кабӯтарем
Ҳамболу ҳамнаво,
Ин ҷо ману турост
Як бому як ҳаво.

Гар модару падар
Моро намондааст,
Моро Падар-Ватан
Фарзанд хондааст.

Мову ту беҳабар
Пайванд гаштаем,
Аз рӯи ҳамдигар

Хурсанд гаштаем.

Мову ту якдилем,
Мову ту як касем,
Рӯзе ба бахти худ
Мову ту мерасем.

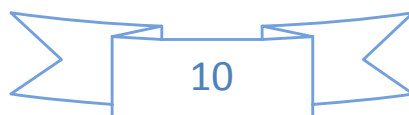
ҒАНАБ

Ширину бо ҳавас
Хамёза мекашам.
О, аз чӣ ҳар нафас
Хамёза мекашам?

Чашмам чаро чунин
Пӯшида мешавад?
Ҳар сӯ чаро сарам
Ғелида меравад?

Охир, маро хаёл
Ҳар дам чӣ мебарад?
Аз дасти ман китоб
Ҳар дам чӣ мепарад?

Ин дастҳо магар

Дастони ман наянд?

Ин пойҳои зор

Ё берагу паянд?

Пӯшам ба пушти даст

Дарвозаи даҳон,

Набвад маро дигар

Парвои ин ҷаҳон.

Ояд ба гӯши ман

Афсонаҳои хоб...

Оҳиста мекашам

Худро ба ҷои хоб.

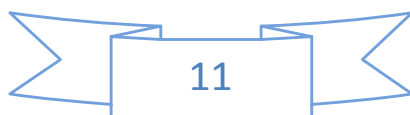
ҚИССАИ ХОБ

Як шаби маҳтоб буд,

Айни дами хоб буд.

Тахт ҳама кор буд,

Ҷогаҳи шаҳвор буд.

Болишаке нарм буд,
Бистараке гарм буд.

Қолинаке ноз буд,
Рӯи кате боз буд.

Ҳай, кати хушрӯй буд,
Дар бараки чӯй буд.

Дар бари чӯ боғ буд,
Боғаки Деҳроғ буд.

Деҳаи ором буд,
Хонаи бобом буд.

Вақти ҷудо нағз буд,
Киса пури мағз буд.

Коса пури об буд,
Дида пури хоб буд.

Оҳ, сарам тоб хӯрд,
Воҳ, маро хоб бурд...

ХОБИ МАҲ

Як нимаи шаб
Бедор гаштам.
Бинам, ки маҳ нест,
Ҳушёр гаштам.

Аз аввали шаб
Дар ханда буд маҳ.
Ҳангоми хуфтан
Тобанда буд маҳ.

Ҳоло чаро шаб
Торик бошад?
Ё рӯзи рӯшан
Наздик бошад?

Ҳо, маҳ ба сӯе

Паҳлӯ кашидаст.

Як пора абре

Дар рӯ кашидаст.

Осуда аз тоб

Хоб аст маҳтоб.

Ман ҳам бирафтам

Осудаяк хоб.

ҲАМСАФАР

Ман ки чу гул нишастаам,

Дар бари рул нишастаам.

Мошини соз ҳай кунам,

Роҳи дароз тай кунам.

Аз лаби баҳр бигзарам,

Аз бари шаҳр бигзарам.

Сар-сари ағбаҳо равам,

Бар-бари қуллаҳо равам.

Гаҳ ки баланд меравам,
Ҳамчу даванд меравам,

Гаҳ ки ба паст меравам,
Ваҳ, чӣ ба шаст меравам.

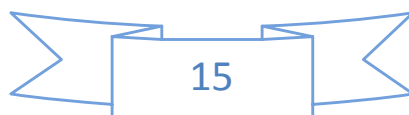
Донамашу надонамаш,
Ронамашу наронамаш.

Чунки падар – ба бар маро,
Бурда чу ҳамсафар маро.

Ин ҳама – корбасти ӯ,
Чанбари рул – ба дасти ӯ.

ХУД БО ХУД

Не-не, на лодахандам,
Ман софу сода хандам.

Сарбанди модарамро
Монанди тоҷ бандам.

Зарбафт чома – дар бар,
Дар даст – себи қандам.

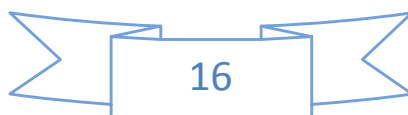
Бо ин ваҷоҳати худ
Чун шоҳи сарбаландам!

Ҳам худ ба худ бирақсам,
Ҳам худ ба худ бихандам.

Дар гирди худ бипечам,
Дар сӯзи худ сипандам.

Ҳарфе ба худ бигӯям,
Аҳде ба худ бибандам...

Ман худ ба худ чӣ нозам?
Ман худ ба худ чӣ хандам?

О, ман чӣ худситоям?!

О, ман чӣ худписандам?!

Берун равам, ки хона

Бо худ бикард бандам!..

ПУРСУ ПОСУХ

– Даст ба кас чӣ даркор?

– То ҳар кучо наёзад.

– Пой ба кас чӣ даркор?

– Беҳуда то натозад.

– Рӯй ба кас чӣ даркор?

– То рӯ зи кас натобад.

– Мӯй ба кас чӣ даркор?

– Қӯлида то нахобад.

– Гӯш ба кас чӣ даркор?

– То пушти дар надорад.

– Бинӣ ба кас чӣ даркор?

- То назди кас нахорад.
– Абрӯ ба кас чӣ даркор?
– То худ гиреҳ набандад.
– Лаб чӣ?
– Ба гиряи кас
То ҳеҷ гаҳ нахандад.
– Касро забон чӣ даркор?
– То ҳарфи фаҷ нагӯяд.
– Пас дил ба кас чӣ даркор?
– То ранҷи кас наҷӯяд.
– Чашм ба кас чӣ даркор?
– То айби кас набинад.
– Дониш ба кас чӣ даркор?
– Бекор то нашинад.

НУР-АМАК

Нур-амак шофир аст,
Шофири ҳай моҳир аст.

Ширу асал мебарад,

Реғу шағал мебарад.

Пахта кашонад гаҳе,
Тахта кашонад гаҳе.

Меҳнати шоён кунад,
Кори кас осон кунад.

Эй бачаи раҳгузар,
Аз раҳат огаҳ гузар!

Бо раҳи мошин нарав,
Чун ғави роҳаш нашав!

Хавфу хатарҳо наёр,
Аз раҳаш ўро надор!

Мон, ки ба кораш равад!
Бо дили беғаш равад!

БОЗОР

Бозор пур аз савғост,

Бозор пур аз ғавғост.

Бозор пур аз чиз аст,
Бозор дилангез аст.

Ҳар кӯҳнаву нав ин ҷост,
Ҳар баҳсу гарав ин ҷост.

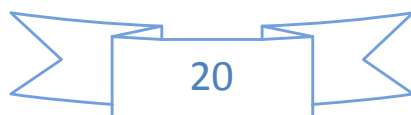
Арзону гарон ин ҷост,
Ашёи ҷаҳон ин ҷост.

Ин ҷост ҷаҳони нур,
Ин ҷост макони сур.

Ин ҷост биёру бар,
Ин ҷост фурӯшу хар.

Хоҳӣ, бихару пас рав,
Хоҳӣ, бифурӯш аз нав.

Хоҳӣ, чу тамошобин

Боз ою тамошо бин.

Бозор тамошобоб,
Бисёр тамошобоб.

Лекин чу равӣ бозор,
Чизе ту ба мо боз ор!

ҲАСРАТ

Писарро ачаб хислат омад падида,
Ки афтод як хонадон дар азоб:
Наандозад ӯ чогаҳи хоби хеш,
Нағундорадаш, чун бихезад зи хоб.

Чу модаркалон ин ҳикоят шунид,
Бари чогаҳи худ ба ҳасрат гирифт:
– Дареғо, ки бемори якчояам,
Маро дасту пову сари кор нест.

Як армон фақат дар дилам метапад,

Ки боре ба по хезам аз ҷои хеш.
Биғундорам ин ҷогаҳи дарду ранҷ,
Бимонам ба таҳмони колои хеш...

Ба шукронаи ин саодат расад,
Агар кас тавонад ду кори савоб:
Худаш густарад раҳти хоби худаш,
Худаш ғун кунад, чун бихезад зи
хоб!

ГИРЯ

Бе ҳеҷ майли хотир,
Бе ҳеҷ ғам бигирям.
Дар гирям бихандам,
Дар хандаам бигирям.

Не ранҷ дода касро,
Не худ азоб дида,

Ду чашма гашта аммо
Ду чашм аз оби дида.

Дастам ба кор банд аст,
Чашмам сиришк ронад.
Не даст гирам аз кор,
Не оби чашм монад.

Чашми ману гиристан,
То кор ёбад анҷом.
Корам наёбад охир,
Чашмам нагирад ором.

Ин себ не, ки сози
Хандида пора-пора:
Чун кор бо пиёз аст,
Аз гиря нест чора.

АНГУРЗОР

О, ин нишони ҷаннат?

Ё ин ки боғи ангур?

Сарҳо – саре гаронбор,
Ҳар дона – чашми махмур.

Ҷӯше диҳад ба дилҳо,
Ҳуше рабояд аз дур.

Оварда аз кучо ранг?
Ё бурда лаззат ин тур?

Рахшад зи нури хуршед,
Бахшад ба дидаҳо нур.

Ҷӯяд дили зарифон,
Гӯяд:

– Биё, маро хур!

ФАЙЗИ ТИРАМОҲ

Расида меваҳо сад ранг
Ба ҳар боғе, ки мебинӣ.

Яке аз дигаре беҳтар
Ба таъму бӯю ширинӣ.

Шуда ҳар хӯшаи ангур
Ба мисли кӯзаи шинӣ.

Зи дидан дил ба шавқ ояд
Чу аз дидори дерине.

Замин осори Монӣ шуд
Ба ин маънию рангинӣ.

Чаҳонро тирамоҳон дод
Шукӯҳу файзу тамкине!

ХАЗОНРЕЗ

Бархест боде беқарор,

Дод он дарахтонро такон:
Омад фуруд аз шохсор
Як селай гунчишкакон.

Як селай дигар зи тор
Поин биёмад баъд аз он,
Чун сар бизад бар шохсор
Бори дигар боди хазон.

Дар кисаву домону каф
Пас ҳар якеро бод бурд,
Афтону хезон ҳар тараф
Ғамдидагонро шод бурд.

Ин селай паҳну пареш
Дигар нахезад бар ҳаво,
Дигар наҷӯяд ризқи хеш,
Дигар наёяд дар наво.

Чун селаягунчишки хазон
Бар хок боре по ниҳод,
Ин села бошад баъд аз он

Бозичаҳои дасти бод...

ҲАВЛИРҶБӢ

Як ҳавлиро мо, ҷонам,

Ҳоло ҳар ду мерӯбем.

Дар як вақту дар як ҷой,

Аммо ҳар сӯ мерӯбем.

Ман бар ин сӯ

мерӯбам,

Ту бар он сӯ мерӯбӣ.

Ман болосӯ мерӯбам,

Ту поёнсӯ мерӯбӣ.

Ман бо мақсад мерӯбам,

Ту бе мақсад мерубӣ.

Ман хеле хубу тоза,

Ту хеле бад мерӯбӣ.

Ман рӯбам бо

ҷорӯбам,

Ту бо доман мерӯбӣ.

Ман сӯи ту мерӯбам,

Ту сӯи ман мерӯбӣ.

Ман аз дигар мерӯбам,

Ҳар ҷоро гар мерӯбӣ.

Ҳар ҷоро ман мерӯбам,

Ту аз дигар мерӯбӣ.

Як ҳавлиро якбора

О, чун ду кас мерӯбад?

Ё хубу тоза инро

Бо чун ту кас

мерӯбад?!

Бо ту, Шамолаки ҷон,

Ман кай дигар мерӯбам?

Хуб, ин саҳар ту рӯбӣ,

Ман вай саҳар мерӯбам...

ЗАНБҶҶРИ ҒИНҒАК

Парида ҳар ҷо,

Расида ҳар ҷо,

Ба ғингас ой,
Ба чингас ой.

Барои одам
Ягон қадар ҳам
Амал надорӣ,
Асал надорӣ.

Биё, бигӯ ту,
Ки бо чӣ рӯ ту
Маро газидӣ?
Чаро газидӣ?!

ПУРСИШИ ОЛАМ ЗИЁД

Бод чаро кӯ ба кӯ
Мевазаду мевазад?
Об чаро чӯ ба чӯ
Меҳазаду меҳазад?

Боз чаро пажмурад,

Гул шукуфад ҳар
сафар?

Шаб чӣ равад офтоб?

—

То ки биёяд саҳар?

Об чаро каб-кабуд?

Хок чаро сип-сиёҳ?

Сурху сафеду бунафш

Рӯяд аз онҳо гиёҳ?

Шамс писар худ

чарост?

Зӯҳра чаро духтарак?

Аз чӣ надорад Барот

Додараку хоҳарак?

Дар бари шаш додараш

Зӯр бувад Қаҳрамон?!

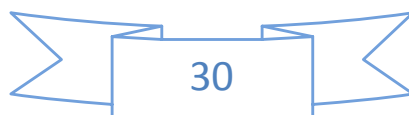
Ваҳ, зи кучо ёбад ӯ

Ин радаи додарон?

Ҷӯра чаро номи ман?

Додаракам Ҳотам

аст?..

Пурсиши олам зиёд,
Посухи олам кам аст.

«ТИЛЛО – КӢ? НОТИЛЛО – КӢ?»

Тилло доим чун тилло:

– Ман тиллоям! – Мегӯяд.

Баъзан оҳан ҳам:

– Биллоҳ,

Ман тиллоям! – Мегӯяд.

Аммо мардум медонанд:

Тилло кӢ, нотилло кист.

Аз ин ду тан кӢ оҳан,

Тилло низ аз инҳо кист.

Гоҳе тилло ҳам барқасд:

– Э, ман – оҳан! – Мегӯяд.

Оҳан мебардорад даст:

– Не, оҳан – ман! – Мегӯяд.

Мардум медонанд аммо:

Оҳан кӣ, нооҳан кист.

Аз ин ду тан кӣ тиллоост,

Оҳан аз ин ду тан кист.

ВАҚТ

Вақт бувад дар ҷаҳон

Бахти бузург, эй фалон!

Вақт, нигар, нони

туст,

Нон чӣ бувад, ҷони

туст.

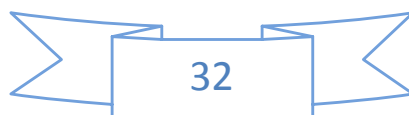
Вақт агар меравад,

Нақд ҳадар меравад.

Вақт бувад оби ҷӯй,

Чун биравад, пас

маҷӯй.

Зуд равад шери вақт,

Боз намон дери вақт.

Дер агар мондаӣ,

Дон, ки ту дармондаӣ!

То ки нагардӣ забун,

Хез, ба по шав кунун.

Вақтнигаҳдор бош,

Нақднигаҳдор бош.

Дарс ба вақташ бихон,

Давр ба вақташ бирон.

Гул сари вақташ

бибӯй,

Дил сари вақташ

биҷӯй.

Панд ба вақташ шунав,

Кишт ба вақташ дарав.

Он ки на ҳампойи

вақт,

Войи ваю войи вақт!

ТОЗИШ

Тозон ояд беду ток,
Тозон ояд себу нок.

Сарву ар-ар метозад,
Девору дар метозад.

Дашту калбуз метозад,
Марзу тарбуз метозад,

Кӯҳу паҳно метозад,
Рӯ сӯи мо метозад.

Аmmo мо дар мошинем,
Ҳамроҳи момо шинем.

Тозон ояд дунё пеш,
Мошин метозад ё пеш?

МАРҶОНИ ШИРИН

Донӣ, ки чӣ марҷон аст? –
Дар гардани Райҳон аст?

Марҷонаки ширин аст,
Марҷонаки тобон аст.

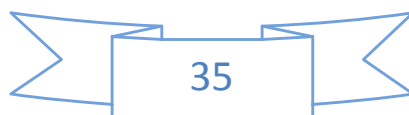
Дар кому даҳан ҳалвост,
Дар дида дурахшон аст.

Хуш хӯр, ки хушхӯр аст,
Овез, ки зеб он аст.

Не-не, на зи дӯлона,
Ширинтарак аз он аст.

На ҳели мавиз аст он,
На мағзаки бирён аст.

На шаддаи ғӯлинг аст,
На раддаи челон аст.

Донӣ, ки чӣ марҷон аст? –
Дар гардани Райҳон аст?

Аз зинату дармон аст! –
Аз пистаи хандон аст!

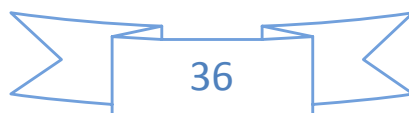
РОСТУ ЧАП

Ин даст – дасти рост,
Ин даст – дасти чап. –
Равшан барои мост
Маънии ин ду гап.

Ин пой – пой рост,
Ин пой – пой чап.
Ин ёдрас чарост?
Ин ҷо чӣ ҷои гап?

Аз дасту пой рост,
Ё дасту пой чап,
Матлаб на дасту пост,
Маънӣ на ин ду гап.

Як роҳи матлаб аст

Дар ҳар сари дурах:

Ин – рост,

Ин чап аст,

Инак, туро гувоҳ.

Дасте ба кас диҳӣ,

Донӣ, ки дасти рост.

Чое, ки по ниҳӣ,

Донӣ, ки по баҷост.

Ин – дасту пои рост,

Ин – дасту пои чап,

Чун раҳнамои мост

Як умр ин ду гап!

САФАР

Гӯё тозӣ. Гӯё шинӣ.

Оё онӣ? Оё инӣ?

Як ҷо шинӣ, лекин тозӣ.

Тозӣ, лекин як ҷо шинӣ.

Бо худ нозӣ, бо худ болӣ,
Гаҳ болоӣ, гаҳ поинӣ.

Сахро – зебо, гулҳо – зебо,
Оё бинӣ? Оё чинӣ?

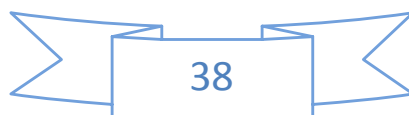
Бинӣ, бўйӣ, гар ту боши
Биночашму бўёбинӣ.

Дунё тозад бар дидорат,
Ту тозӣ бар дунёбинӣ.

Дар мошине чун мо шинӣ,
Монанди мо дунё бинӣ.

МУШАК ДАРДИ ДАНДОН АСТ

Мушак зи дарди дандон
Мондаст зору ҳайрон.

Бечора, беқарор аст,
Беҳолу бемадор аст.

Бингар варо, убол аст,
Осоишаш муҳол аст.

Аз дард гашта саргум,
Гаҳ по занад, гаҳе дум.

Биншинаду бихезад,
Борони ашк резад.

Ҳолаш аҷаб табоҳ аст,
Рӯзаш чу шаб сиёҳ аст.

Мушак далеру пурзӯр,
Кай тарсад ӯ зи анбӯр?

Аз арра ё ки сӯзан
Тарсе надорад аслан.

Лекин чӣ чора? Вай-вай...

– Духтур равад чӣ?

– Ҳай!

Ҳай!

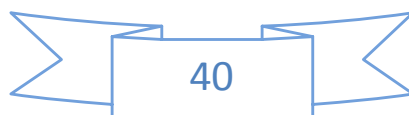
Вай чун равад ба
духтур? –

Дар деҳа Гурба –
духтур!..
Мушак зи дарди дандон
Мондаст зору ҳайрон.

НАВОЗИШ

Надонам, аз кучо расад
Ба макру ҳила фаҳми ту?
Занӣ, ба ҳазл мезанӣ,
Ба мисли хандаи некӯ.

Гаҳе диҳӣ ту дасти
худ,
Гаҳе занӣ ба по маро.
Гаҳе ту меҳрубон
шавӣ,
Гаҳе диҳӣ ҷазо маро.
Гаҳе парӣ ба тори бом,
Гаҳе парӣ ту бар замин.

Гаҳе ҷаҳӣ аз ин ба он,

Гаҳе ҷаҳӣ аз он ба ин.

Чӣ рақси шӯх мекуни

Ба ёлу шоҳу пову даст!

Сар афкани ба ҳар

тараф,

Ҳаво равӣ баланду

паст.

Қадам занӣ сабук-сабук,

Назар кунӣ уреб-уреб,

Хушо ба чашми равшанат,

Ки чашми равшанат базеб!

Барои ман хуш аст,

агар

Алаф канам барои ту.

Ба гургу рӯбаҳон

занад,

Бузичаам, балои ту!

СУРНАЙЧӢ ОМАД

Бачча давад ба кӯча,
Аз паси бачча – оча.
Аз паси оча – момо,
Аз паси ҷумла бобо.
Ҳар кӣ давон чу боде,
Дар дилу ҷон – муроде.
Деҳа пур аз наво шуд,
Базми калон барпо шуд.
Най-на-на-най! На-най-най!
Бал-ба-ла-лай! Ла-лай-лай!

Ин чӣ намою созе?
Шарм накун, бибозе!
Нору Амина бо ҳам,
Ёру Мадина бо ҳам.
Зӯхрою Дона бо ҳам,
Дар бари ҷумла мо ҳам,
Аз таги дил бирақсем,
Бал-бали бил – бирақсем!
Най-на-на-най! На-най-най!

Бал-ба-ла-лай! Ла-лай-лай!

Сангаку ракс зебост,
Чак-чаку қарс зебост.
Чехраю чома зебост,
Хандаи мома зебост.
Саҳнаю кӯча зебост,
Очаю бачча зебост.
Ходаи пой зебост,
Ҳай-ҳаю ҳой зебост,
Най-на-на-най! На-най-най!
Бал-ба-ла-лай! Ла-лай-лай!

КӢ ДАР БОРАИ ЧӢ МЕХОНАД?

Як мӯраке шабона
Мехонд ин тарона:
– Ум-баки банги дона!
Гиж-даки данги дона!

Субҳе ба боғ булбул
Андохт шӯру ғул-ғул:
– Чаҳ-чаҳ, гуле, гуле, гул!
Ваҳ-вах, гуле, гуле, гул!

Як гурба хушу бе хуш
Мезад таронае хуш:
– Ҳай-ҳай, ҳаё, ҳаё, муш!
Бай-бай, баё, баё, муш!

Мехонд як хаёли
Бо тарзи бемисоле:
– Хуш дарси бесаволе!
Хуш хоби бемалоле!

Як танбали қаторӣ

Мехонд бе мадоре:

– Вақте ки хуш надорӣ,

Хуш нест ҳеч коре!

ОРЗУҲО

Шамшод бар-бари чӯ

Шамшодҳо нишонад.

Гулҷон барои Булбул

Байту тарона хонад.

Дар боғ Анори хандон

Хандон анор чинад.

Хуршед бо Ситора

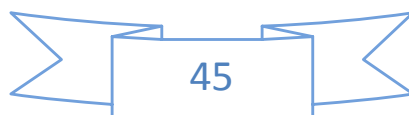
Дар рӯи сабза шинад.

Дар дасти Саъва – саъва,

Дар дасти Қанд қанд аст.

Танҳо нишаста Ҷӯра,

Бо ёди ҷӯра банд аст.

Райҳон шамида

райҳон,

Ҳай, Лола лола чинад.

—

Ин корҳои шоён

Ку одаме, ки бинад?!

Қандин набошад аз қанд,

Ширин набошад аз шир.

Сангин чӣ? Нест аз санг,

Шерак чӣ? Нест ӯ шер.

Ин номҳо валекин

Бисёр дилситонанд,

Як олам орзуҳо

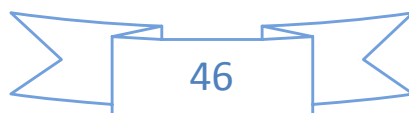
Дар ҳар яке ниҳонанд.

ЯХБАНДӢ

Аз шиддати зимистон

Олам чӣ шуд? Яхистон!

Оинасон бувад раҳ!

Одам чӣ сон равад?

Ваҳ!

На гоҳи соз гаштан,

На роҳи бозгаштан.

Гар ту савора бошӣ,

Танҳо авора бошӣ.

Гар ту пиёда бошӣ,

Аз по фитода бошӣ.

Сад босубот гардӣ,

Бо эҳтиёт гардӣ,

Афтӣ! Дароз афтӣ!

Хезию боз афтӣ!

На хуст метавон рафт,

На суст метавон раст.

Аммо чӣ шах шудастӣ?

Оё ту ях бубастӣ?!

Охир, ду раҳсипорӣ

Дар ихтиёр дорӣ:

Лағжида метавон рафт!

Афтида метавон рафт!

Лағжида чун бирафтӣ,
Коре накун, ки афтӣ!

ҲУСНИ ЗИМИСТОН

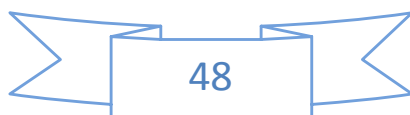
Барфаке, ин гуна рахшад!
Нури нав бар дида бахшад!

Кӯчаро зебе физояд,
Ҷӯчаро зебе физояд.

Бодро дар тоб орад,
Хокро дар хоб орад.

Обҳоро шиша бандад,
Шоҳаҳоро шӯша бандад.

Шаҳру русторо бипӯшад,

Кӯҳу сахроро бипӯшад.

Чашми мардум гашта бандаш,
Банди ранги ҳамчун қандаш.

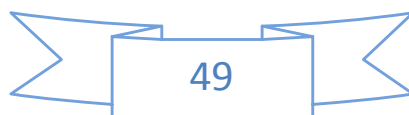
Обу гил аз барф шод аст,
Ҷону дил аз барф шод аст.

Фасли беҳамто зимистон,
Ин қадар зебо зимистон!

СОЛИ НАВ

Ҳар Соли нав ба дунё
Уммеди тоза бахшад,
Дар олами дили мо
Хуршеди тоза рахшад.

Чун Соли нав биёяд,
Соле калон шавад кас,
Баҳри дилаш кушояд,

Бас шодмон шавад

кас.

Дар дидагони одам

Як нури дигар ояд,

Дар ҷисму ҷони одам

Як зӯри дигар ояд.

Ҳар соли сулҳ сидқан

Соли саодати мост,

Ҳомии сулҳ будан

Оину одати мост.

Пайғоми хуш биёрад

Аз сулҳ Соли нав ҳам,

Хуш ҳиссае гузорад

Дар кори сулҳи олам.

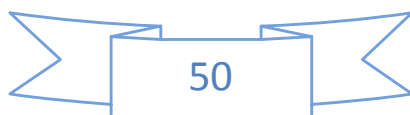
Бар ҳар яки шумо бод

Ин Соли нав муборак!

Дар кору илму эҷод

Иқболи нав муборак!

ТАСКИНЕ БАРОИ АВТОБУС

Боре гуфто автобус:

– О, афсӯсо! Во, афсӯс!

Бахту иқболам мебуд,

Як лахтак болам

мебуд!

Ман парвозӣ мебудам,

Аз худ розӣ мебудам!

То бар кайҳон

мерафтам!

Пас беармон

мерафтам!..

– Автобусҷон! Автобус!

Беҷо мехӯрӣ афсӯс!

Раҳ гард! Ин ғур-

ғурро мон!

Ин гап трактурро мон!

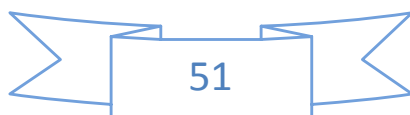
Бингар, ҳатто троллейбус

Тозад умре беафсӯс.

Ду дасти зораш баста,

Бо сим аз тораш

баста.

Дар роҳе гардон аст ӯ,

Аммо бе армон аст ӯ.

Чизи дигар ҳастӣ ту,

Аз вай беҳтар ҳастӣ

ту.

Босуръаттар мегардӣ!

Боҷуръаттар мегардӣ!

Қудрат дорӣ беш аз

вай,

Ҳурмат дорӣ беш аз

вай.

Роҳат тахту ҳамвор аст,

Хушдоронат бисёр аст.

Ношукриву ҳасрат

бас,

Бар қадри ин давлат

рас!

Автобусчон! Автобус!

Бо роҳат рав беафсӯс!

